

## סימורו של בדעון קוטנר.

הסקודה שניתנה למחלקת הסיור הייתה לנוע על ציר הכביש ולהיפגש עם כח של חטיבה 200 שנמצא בצומת ג'בל ליבני.

הגדוד היה אותה שעה במרחק של 10 ק"מ לערך מזרחית מהצומת על ציר אבו-עבילה ג'בל ליבני. הסקודה ניתנה ביום כיום שלישי כליה - ביום השני למלחמה, כמביבות חצות. הגדוד היה כל אותו ערב ולילה טרוד בקרב שריון בשריון ובירי על חותמי המצרים, שסוקמו על החר ג'בל ליבני. אותו בוקר חצינו את הגבול, עברנו את מתחסי אום-כתף והסכיבה כשעה שחיו כסלבי כיבוש סופיים ע"י צנחנים, שריון וחי"ר. במקום זה הונחתה על הגדוד אש ע"י כוחות מצריים שעדיין לא נכנעו, אבל גם זו הושתקה. משך היום התקדם הגדוד דרך סכר הרועפה ואכו-עגילה חוף ניהול קרבות בעיקר בשריון ובחיילים הנסים במשאיות ובכל רכב מזדמן. עם ערב החל הקרב על מיתחסי ג'בל ליבני והסכיבה. כאמור, בחצות ניתנה הפקודה למחלקת הסיור לנוע לעבר צומת ג'בל וליצור את הקשר עם כוח ישראלי שכבר הגיע לשם, מכיוון ביר - לחמן.

המחלקה שמנתה מס' ג'יפים חלה לנוע במהירות בינונית, ללא אורות כשהמ"ם בראש והג'יפ שלי אחריו. קיבלנו הוראות שבמקרה של היתקלות באויב יש לפתוח באש לעברו ולהמשיך בנסיעה מהירה. נסענו כ-15 דקות לערך כשלפתע שמעתי טיצוץ אדיר, נימחה לעברנו אש אוטומטית חזקה מטוח קרוב ולטונות אש קפצו ממקום הפיצוץ. זינקתי לצידי הדרך. שכנתי מס' שניות התאוששות. חזרתי בזחילה למקום הפיצוץ, ראיתי שם כן את הכביש חוסם לרוחבו מוביל טנקים מצרי ריק. ג'יפ המ"ם שהיה בראש הטור טרוסק ובו ער, הג'יפ שלי תקוע בשברי הג'יפ הראשון, גם כן בו ער. במקום מצאתי את הג'יפ שלי בריא, ואת הסייר מהג'יפ הראשון פצוע. גררנו אותו לצידי הדרך למחסה מאחורי אחד מגלגלי המוביל, שנמצא ב"צל" במקצת, מאור הג'יפם הבורעים. לפתע שמענו אנחות מכיון השברים של הג'יפ הראשון, חזרנו בזחילה, מצאנו אה המ"ם שוכב מתחת לשברים כשעל חצי גופו ההחתון רובץ חלקו הקדמי של הג'יפ והוא אינו יכול להישתחרר. אותו הזמן ניסחה אש אויב מהמארב המצרי שהיהמקום במרחק כמה עשרות מטר ממקום החנייה. חלקים מהג'יפ בערו והתחמטו. שהייתה עליהם התפוצצה. התחלנו בחילוץ המ"ם ניסינו למשכו החוצה - לא הלך. החלק שרובץ עליו היה כבד מאד וחם. כל הניסיונות משך הדקות הראשונות לא הצליחו. בהמשך אילתרנו פנוף ממיקלע O.3 וחפרנו מתחתיו כך שלכסוף הצלחנו להוציאו. הוא היה פצוע עשה בעיקר כרגליו, גררנו אותו חוף זחילה למחסה מאחורי אחד מצמיגי המוביל.

בשעת חילוץ המ"ם החל הבהור אותו חילצנו ראשונה זוחל לכיוון המשוער של הגדוד כדי להזעיק עזרה. כל אותו זמן נעלמו מעיני הנהג של הג'יפ הראשון, והסייר מהג'יפ שלי. בשלב זה תפסנו מחסה, הנהג ואני וסיכמנו שיש לעצמנו לנסות להגיע לבדוד שנמצא לפי המשוער מס' ק"מ מזרחית, בכדי להזעיק עזרה ופנות את הפצועים מהשטח. כך גם עשינו. חוף חשש להיתקל בכוחות אויב שהסתובב בשטח, התחלנו לרוץ לכיוון המשוער והיגענו לגדוד שנמצא כהנועה. בהמשך פגשנו בסייר שהלך להזעיק עזרה ובמ"ם שאיבד במקום המארב את הכרתו לאחר שנפצע. בהמשך התעורר ובכוחות עצמו התקדם אל הגדוד. לגבי יתר הג'יפים של המחלקה אפשר לוטר שהלך בזיון, מהם לא קיבלנו שום טיוע.

הגדוד כאמור נמצא בהנועה ועם שחר חוסל המארב, במקום מצאנו את 2 החברה שנעלמו בשעת העליה על המארב, כשהם מוטלים הרוגים. לאחר מכן המשיך הגדוד לכיוון צומת ג'בל ליבני והלאה למעלה דרך ביר-חסנה והמימלה.